

Η συζήτηση ανάμεσα στην Πηνελόπη και τον Οδυσσέα ως ζητιάνο, του απέδειξε την βαθιά κι άσβεστη αγάπη της για εκείνον. Της ξεφούρνισε ένα παραμύθι ότι το αληθινό του όνομα ήταν Αίθωνας, γιος του Δευκαλίωνα της Κρήτης κι εγγονός του Μίνωα, αδελφός του Ιδομενέα. Είχε τάχα συναντηθεί με τον Οδυσσέα, όταν ο ήρωας, παρασυρμένος από τα κύματα, είχε ξεπέσει στην Κνωσό, στον πηγαϊμό για την Τροία.

Η Πηνελόπη ήταν δύσπιστη. Ζήτησε από τον ζητιάνο να της περιγράψει τον άνδρα της. Φυσικά και δεν δυσκολεύτηκε να το κάνει ο ζητιάνος. Η Πηνελόπη πείστηκε ότι ο ξένος της έλεγε αλήθεια. Του ξανοίχτηκε. Εκείνος της είπε πως καλά γνώριζε ότι ο άνδρας της ζούσε. Της μίλησε για το ναυάγιο, στο οποίο χάθηκαν όλοι οι άνδρες του Οδυσσέα, παραλλαγμένο ελαφρά. Και την βεβαίωσε ότι, την ώρα που μιλούσαν, ο άνδρας της βρισκόταν στην Δωδώνη, να ρωτήσει το μαντείο αν έπρεπε να γυρίσει στον τόπο του κρυφά ή φανερά. Αυτό το τελευταίο η Πηνελόπη δεν το πολυπίστεψε. Όμως, ο ξένος την είχε κερδίσει. Και την είχε πείσει ότι κάποτε ήταν βασιλόπουλο. Φώναξε τις σκλάβες και τις διέταξε να του στρώσουν κρεβάτι να κοιμηθεί, το πρωί να τον λούσουν και, στο τραπέζι, να τον καθίσουν πλάι στον Τηλέμαχο.

Μια τέτοια περιποίηση όμως θα χαλούσε τα σχέδια του Οδυσσέα. Ζήτησε να τον αφήσουν να κοιμηθεί στο δάπεδο όπως τάχα είχε συνηθίσει και να ξεχάσουν τα λουσίματα. Το μόνο που ήθελε ήταν, αν υπήρχε καμιά γριά να του πλύνει τα πόδια πριν να πέσει για ύπνο. Φυσικά και υπήρχε. Μόνο που ήταν η Ευρύκλεια, η τροφός που τον είχε μεγαλώσει. Αν έβλεπε το σημάδι από τον κάπρο στον μηρό του, σίγουρα θα τον αναγνώριζε. Προσπάθησε να μην το δει. Δεν μπόρεσε όμως να αποτρέψει το χέρι της να φτάσει στην ουλή.

Η Ευρύκλεια ταραχτηκε. Αμέσως κατάλαβε πως ο ξένος ζητιάνος δεν ήταν άλλος από τον Οδυσσέα. Αναποδογύρισε τη λεκάνη με το νερό κι έβαλε τα κλάματα καθώς χρειάστηκε να φαύσει την ουλή για να τον αναγνωρίσει. Πριν να προλάβει ο Οδυσσέας να τη σταματήσει, το είπε στην Πηνελόπη. Είχε όμως φροντίσει η Αθηνά να βυθίσει τη βασίλισσα στις σκέψεις της. Δεν είδε και δεν άκουσε.

Ο Οδυσσέας κατάφερε να κάνει την Ευρύκλεια να συνέλθει. Της ζήτησε να μην πει τίποτα σε κανένα. Η Ευρύκλεια πείστηκε. Μετά το ποδόλουτρο, ως ζητιάνος, ο Οδυσσέας γύρισε στην αίθουσα και κάθισε απέναντι στην Πηνελόπη. Όλη αυτή την ώρα, εκείνη σκεφτόταν. Και θυμήθηκε το όνειρο που είχε δει και που σήμαινε ότι ο Οδυσσέας θα επέστρεφε σαν

αϊτός και θα ξεπάστρευε τους μνηστήρες σαν χήνες. Όμως, δεν πολυπίστευε στο όνειρο αυτό. Είχε καταλήξει στην απόφαση να βάλει τους μνηστήρες να διαγωνιστούν και να παντρευτεί τον νικητή. Το αγώνισμα θα ήταν αυτό που αγαπούσε ο Οδυσσέας: Να τεντώνει το τόξο που του είχε χαρίσει ο Ίφιτος και να διαπερνά το βέλος από δώδεκα πέλεκες στη σειρά. Το τόξο αυτό ποτέ ο Οδυσσέας δεν το έπαιρνε μαζί του στη μάχη, μη τύχει και το χάσει. Το φύλαγε στην αποθήκη κι ακόμα εκεί βρισκόταν. Ο ζητιάνος βρήκε καλή την ιδέα και την προέτρεψε να βιαστεί να την κάνει πράξη. Μέσα του, ήταν σίγουρος πως κανένας δεν μπορούσε να περάσει στο τόξο την χορδή.

Η νύχτα είχε προχωρήσει. Βασίλισσα και ζητιάνος χώρισαν, να πάνε για ύπνο.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Ιουνίου 2022)